

בית משפט השלום בראשון לציון
כב' השופט רפי ארניה

ת"א 2753-11-20 זיגמן נ' לוי ואח'

תיק חיצוני: קיים תיק עזר לשופט

התובע: דוד זיגמן
ע"י ב"כ עוה"ד עמנואל וויזר

נגד

הנתבע: עופר לוי
ע"י ב"כ עוה"ד יעקב בדור ו/או יוסי קטש

פסק דין

1 תביעה על סך של 170,000 ₪ שעילותיה נעוצות בחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה – 1965 ובפגיעה
2 בזכות המוסרית בהתאם לחוק זכות יוצרים, התשס"ח - 2007 (להלן: "חוק איסור לשון הרע" ו-
3 "חוק זכות יוצרים", לפי העניין).

העובדות שאינן שנויות במחלוקת

1. התובע הינו כותב, מתרגם ומלחין שירים בתחום הזמר המזרחי.
2. התובע רשם בספרי אקו"ם (אגודת קומפוזיטורים, ומחברים ומו"לים) את עצמו כבעלים של 575 יצירות (עמ' 7 לקובץ המוצגים של התובע). בין יתר יצירותיו קיימת יצירה בשם "לנצח לאהוב" (להלן: "היצירה"), אותה מבצע הנתבע. התובע חבר אקו"ם מאז שנת 1993.
3. הנתבע הינו זמר בתחום הזמר המזרחי. במהלך השנים הנתבע קיבל מהתובע את הרשות לבצע 12 יצירות, אשר היצירה הינה אחת מהן (עמ' 9 לקובץ המוצגים – להלן: "היצירות").
4. ביום 25.3.2020, במהלך תקופת מגיפת הקורונה, אירח הזמר איתי לוי (להלן: "מר לוי") את הנתבע למופע משותף ששודר במרשתת, בדף הפייסבוק של מר לוי. במסגרת המופע התקיים בין השניים במהלך שיח על אודות היצירה, כהאי לישנא:

"איתי לוי: ספר לנו איך קיבלת את השיר הזה.

הנתבע: עכשיו, כל השירים שכתוב 'דוד זיגמן' זה עופר לוי

כתב, רק שלא ידעתי שיש אקו"ם ויש שם פרנוסה,

ונתתי לו את הקרדיט, הוא ישב לידי...אני אספר

לך על 'לנצח לאהוב'. זה שיר שאני כתבתי. כל

השירים שכתבתי עם זיגמן, ידעתי שזיגמן ישב

לידי, נתתי לו את הקרדיט. לא ידעתי שיש אקו"ם.

אני חבר אקו"ם רק 5 שנים"

בית משפט השלום בראשון לציון כב' השופט רפי ארניה

ת"א 2753-11-20 זיגמן נ' לוי ואח'

תיק חיצוני: קיים תיק עזר לשופט

- 1 (עמ' 12-13 לקובץ מוצגי התובע, להלן:
2 "הפרסום". הקטע הנ"ל מתוך המופע הוגש לתיק
3 בית המשפט על החסן נייד).
4 לאחר דברים אלה ביצעו השניים את היצירה יחדיו.
5 מלכתחילה הגיש התובע את התביעה גם כנגד מר לוי, ואולם שני אלה הגיעו לכלל הסדר
6 פשרה לפיו התביעה כנגד מר לוי סולקה תמורת תשלום הסך של 7,000 ₪.
7

טענות הצדדים

- 8
9 6. התובע טוען כי הפרסום והדברים שאמר הנתבע במופע מהווים הוצאת לשון הרע והפרת
10 זכותו המוסרית. לטענתו, הוא מחבר היצירה וכלל היצירות הרשומות על שמו בספרי
11 אקו"ם, וטענת הנתבע במופע היתה שקרית ופוגענית. הנתבע הוא זה שישב לידו בעת
12 שהתובע חיבר אותן, על מנת שהתובע ילמד אותו כיצד לשיר אותן.
13 7. לטענת התובע, צפו במופע 785,000 איש לפחות והיו גם שיתופים רבים. המופע זמין עד היום
14 לקהל הרחב בפלטפורמות המונים כגון "יו טיוב".
15 8. הנתבע טען מנגד כי דבריו היו אמת. הוא כותב את שיריו על דברים או מעשים שקרו לו
16 בחייו. בשנת 1991 הוא גר בבת ים והיה נפגש עם התובע בביתו. הוא היה מביא לחנים
17 משירים טורקיים, והשניים היו שומעים את שיר המקור בטורקית. כשנחה עליו ההשראה,
18 בין היתר לאחר צריכת סמים שהתובע סיפק (עמ' 21 ש' 22-24), היה מכותיב לתובע את
19 מילות השירים בהתאם לאירועים שעברו עליו בחייו – בעיקר הצלחות ואכזבות של חיי
20 הרומנטיקה שלו. עם זאת, הנתבע מעולם לא שיתף את התובע בכך שהמדובר באירועים
21 הלקוחים מחייו.
22 9. לטענת הנתבע, באותה עת, לא היה מודע לקיומה של אקו"ם ועל כן לא פנה אליה ולא ביקש
23 ממנה לרשום אותו כיוצר השירים. רק בשנת 2004 הבין כי יש אפשרות לקבל תגמולים, אך
24 כשפנה לאקו"ם נאמר לו כי התובע רשום בספריה כבעלים של היצירות ועל כן לא יוכל לקבל
25 מהם תגמולים. כשפנה לתובע בענין זה אמר לו הנ"ל שהוא זמר ומתפרנס מההופעות ולו
26 עצמו יש רק את הכתיבה, וסירב להעביר את היצירות על שמו.
27 10. אשר למופע עצמו, המדובר במופע של 65 דקות. הפרסום הינו שולי, ואינו עולה על דקה
28 אחת. בסירטון צפו 257,000 איש והתגובות לו לא כללו שום התייחסות לפרסום הנידון.
29
30
31

בית משפט השלום בראשון לציון כב' השופט רפי ארניה

ת"א 2753-11-20 זיגמן נ' לוי ואח'

תיק חיצוני: קיים תיק עזר לשופט

דיון והכרעה

- 1
- 2 11. השאלה העובדתית הטעונה הכרעה היא - האם התובע הוכיח כי הינו היוצר של היצירות.
3 נקודת המוצא להכרעה בטענה זו הינה העובדה שהתובע טרח לרשום את עצמו כבעלים של
4 היצירות בספרי אקו"ם.
5 אין חולק כי הרישום בספרי אקו"ם אינו קונסטרוטיבי. הדין לא נתן לרישום בספרי
6 אקו"ם מעמד עודף או מוחלט כפי שהדבר קיים בספרי רישום אחרים. בוודאי ניתן לחלוק
7 עליו שכן שאלת הבעלות ביצירה, נגזרת מהעובדות הרלוונטיות ולא מעצם הרישום.
8 החברות באקו"ם, שהינה חברה, הינה וולונטרית בלבד ובהתאם לתנאי תקנונה. בהתאם
9 לתקנון זה, החברים באקו"ם מעבירים לידיה את זכויות היוצרים ביצירותיהם והיא זו
10 שמנהלת את זכויות היוצרים של חבריה, לרבות התקשרויות בשמם עם צדדי ג' להשמעת
11 יצירותיהם על ידיהם [השווה: רע"א 6565/11 החברה המרכזית לייצור משקאות קלים
12 בע"מ נ' Emi Music Publishing LTD. (2014)].
13 12. עם זאת, לטעמי, לרישום בספרי אקו"ם יש מעמד ראייתי. הנטייה היא לסבור שאדם
14 שרושם יצירה מסויימת על שמו בספריה ומעביר את ניהולה לידי אקו"ם, אינו עושה זאת
15 בחלל האוויר אלא משום שהוא המתבר של היצירה. מנגד, הנטייה היא לסבור שככל שלאדם
16 כלשהו יש טענות נוגדות בדבר רישום זה, הרי טבע הדברים הוא שיביע את מחאתו על כך,
17 ויפעל מול אקו"ם ומול היוצר שנרשם בספריה כבעלי היצירה, בערכאות. וככל שיקדים -
18 כן ייטב. דהיינו, חלופי הזמן מחזק את הנטייה לקבוע כי מי שרשום בספרי אקו"ם כבעלי
19 היצירה, הוא אכן יוצרה.
20 13. בענייננו, התובע טרח ורשם את דבר בעלותו ביצירות עוד מקדמת דנא. לעומת זאת, הנתבע
21 לא הוכיח כי חלק על כך. אף שהפך להיות חבר באקו"ם, לדבריו, כבר בשנת 2004, הרי שלא
22 הוכיח כי הגיש תביעה או כל דרישה אחרת לאקו"ם אשר בגדריה עמד על טענת בעלותו
23 ביצירות. דבריו, כאילו פנה לאקו"ם וטען לבעלותו ביצירות לא הוכחו כלל, אם באמצעות
24 ראיה ואם באמצעות עדות של עד רלוונטי. למעשה, הפעם הראשונה שבה הנתבע טען כי הוא
25 בעל זכות היוצרים ביצירות, אשר לגביה יש ראיה, היה במועד הפרסום בשנת 2020. דהיינו,
26 משך 16 שנה הנתבע החריש, ולעובדה זו יש משמעות רבה לעניין קביעת ממצאי העובדה.
27 14. הנה כי כן, העובדה שהתובע טרח ורשם את היצירה על שמו בספרי אקו"ם, בצירוף כך
28 שהנתבע לא הוכיח שפעל לשינוי רישום זה אף שידע עליו, לפי דבריו שלו, שנים ארוכות,
29 מבססות הנחה או מעין חזקה עובדתית כי התובע הוא אכן יוצר היצירה, ועל מנת להטות
30 את הכף לטובתו, על הנתבע היה לספק ראיות התומכות בכך שהוא בעל זכות היוצרים
31 ביצירות.
32 כאמור, הנתבע טען כי המדובר בשירים אותם כתב על אודות פרשיות אהבים שניהל במהלך
33 חייו, ואולם לא שיתף את התובע בכך. הנתבע בעדותו פירט ארוכות על אודות אותן נשים

בית משפט השלום בראשון לציון כב' השופט רפי ארניה

ת"א 2753-11-20 זיגמן נ' לוי ואח'

תיק חיצוני: קיים תיק עזר לשופט

- 1 שהן, לטענתו, מושא השירים, אך לא הובאו כל ראיות ברורות לכך שהשירים עוסקים באופן
2 מובחן באותן נשים.
- 3 כך למשל, הנתבע פירט כי בנוסף לאילנה שהיתה אישתו ואשר לבגידה בה התייחס,
4 לטענתו, ביצירה "מבט אחד" (עמ' 26 ש' 23-25), היה לו קשר עם אישה בשם ביאטריס
5 עליה כתב, לטענתו, את היצירה "ציפור השמש" (עמ' 25 ש' 20); אישה בשם אביבית עליה
6 כתב, לטענתו, את היצירה "ידך בידי" (עמ' 30 ש' 23); ואישה בשם דליה עליה כתב,
7 לטענתו, היצירה "אוהב לחיות" (עמ' 25 ש' 22). גם ע.ה. 3/ מר סטיב יעקב פרואה חזר
8 בתצהירו ובעדותו על דברים אלה.
- 9 דא עקא, לא הובאה כל ראיה הקושרת את היצירות הנ"ל לנשים אלה דווקא. כך למשל לא
10 הובאו שום טקסטים מתוך יצירות אלה עצמן, אשר מהם ניתן ללמוד בבירור כי היצירות
11 נכתבו על אודות נשים אלו, ולא הוכח, למשל, כי שמותיהן של נשים אלה נקבו ביצירות
12 הנ"ל.
- 13 כמו כן, מר פרואה אישר באופן מפורש כי אין לו כל ידיעה אישית, מזמן אמת, כיצד נכתבו
14 היצירות, אלא כל המידע שהוא אוצר בעניין, שאוב מפיו של הנתבע (עמ' 41 ש' 30 ואילך).
15 זאת ועוד: מר פרואה אישר שהוא הכיר את הנתבע לראשונה רק בשנת 1995 (עמ' 40 ש'
16 20-21) ואולם לפי עדותו של הנתבע עצמו, היצירות מושא תובענה זו נוצרו בשנת 1991
17 (סעיף 21 לתצהירו). כך שעדותו של עד זה כלל אינה יכולה להיחס לתהליך היצירה בזמן
18 אמת, אלא רק כידעיה בדיעבד שהגיעה אליו לאחר מספר שנים, מפי הנתבע עצמו ולא
19 כידעיה מכלי ראשון.
- 20 ע/ה 1 מר משה דלל אשר מסר כי היה נהג של הנתבע בזמן ההסעות להופעותיו ברחבי הארץ.
21 הנ"ל מסר בתצהירו כי במהלך ההסעות הנתבע אמר לו מספר פעמים שהוא זה שכתב שירים
22 המיוחסים לתובע. בחקירתו הנגדית צמצם העד את גירסתו לכך שהנתבע אמר לו שהוא
23 כתב מספר יצירות "בשיתוף עם זיגמן" (עמ' 14 ש' 2). לשאלה מה פירוש השיתוף השיב כי
24 הוא אינו יודע מה הפירוש. הוא מסר עוד בעדותו כי אין לו כל ידיעה אישית על כך שלמעשה
25 הנתבע הוא בעל זכות היוצרים ביצירות (עמ' 14 ש' 9-11).
- 26 זאת ועוד. סתירה נוספת בגירסת הנתבע נמצאה בתצהיר ע.ה. 4/ מר אבי בכר, אשר מסר
27 תצהיר כעד הגנה. מר בכר מסר בתצהירו כי היה נוכח במספר מפגשים בין התובע לבין
28 הנתבע. בהתאם לתצהירו:
- 29 "עופר היה כותב את השירים על דף או טייפ הקלטות....מה שזכור היטב
30 שעופר היה מגיע עם חומר כתוב או מוקלט של טקסטים במילים והיה
31 עובד עם זיגמן ביחד בסלון הבית ומציג לו את החומר. לדוגמא עופר היה
32 מציג טקסט לזיגמן ומקריא לו את המילים למשל או משמיע לו את
33 ההקלטה וזיגמן היה מביע את דעתו ומשנה כמה מילים או משפטים
34 היה כותב נוסח סופי וככה נוצר שיר שרוב הטקסט יצא מליבו של עופר"

בית משפט השלום בראשון לציון כב' השופט רפי ארניה

ת"א 2753-11-20 זיגמן נ' לוי ואח'

תיק חיצוני: קיים תיק עזר לשופט

- 1 ברי כי יש פער מהותי בין גירסת הנתבע לאופן יצירת היצירות לבין תיאורו של מר בכר.
2 דא עקא, מר בכר, אף שמסר תצהיר מטעם הנתבע – לא הובא להעיד. הנתבע עומת בחקירתו
3 הנגדית עם דברי מר בכר ואמר עליו שהוא משקר (עמ' 37 ש' 5-1), וזאת על אף שכאמור,
4 המדובר בתצהיר אשר נמסר מטעם ההגנה. לא ניתן להימנע שההימנעות מההבאת עד זה
5 למתן עדות נובעת מכך שעדותו של מר בכר עלולה היתה לפגוע בגירסתו של הנתבע, במיוחד
6 משלא הובא כל טעם להימנעות מהבאתו.
- 7 קושי נוסף בגירסת הנתבע נובע מטענתו שהוא כלל לא הכיר את אקו"ם עד אשר הפך לחבר
17.17.2004. ואולם, עיון בת/1, שהוא עטיפת האלבום שהוציא הנתבע בשנת 1992 מגלה
8 כי הוא נושא עליו את חותמת אקו"ם. הנתבע נחקר על אודות עניין זה (עמ' 24 ש' 13-4)
9 והשיב כי אין המדובר באלבום שלו, משום שהבעלות באלבום היא של צד ג', והוא רק שר.
10 דא עקא, איני מעלה על דעתי כי הנתבע מעולם לא ראה את האלבום, ושלא ראה את
11 החותמת של אקו"ם עליו.
- 12 מעבר לכך, גירסתו של הנתבע כאילו לא ידע על אקו"ם כלל עד שנת 2004 מוקשית בעיני.
13 אקו"ם הינה מוסד ידוע ומוכר בישראל בעולם היצירה המוסיקלית. הטענה כאילו אמן כה
14 נודע כמו הנתבע (כפי שהוא הציג את עצמו לאורך כל עדותו) לא ידע על קיומו של מוסד כה
15 חשוב ומרכזי בעולם זה נחזית בעיני בלתי סבירה ובלתי מתקבלת על הדעת.
16 לכך יש להוסיף כי העדים מטעמו כולם הינם חברים אישיים של הנתבע מזה שנים רבות,
17 ואינם עדים ניטרליים. לכן, קשה לבסס ממצאים על עדויותיהם.
- 18 לעומת זאת, התובע דבק בגירסתו כי היצירות הינן מפרי עטו. הוא העיד כי אנשי ההפקה
19 של הנתבע הביאו לו לחנים מטורקיה או יוון, הוא נהג לקחת את הלחן, ללמוד אותו ותוך
20 כדי הרהורי נפשו, וכשנחה עליו המוזה, כתב את המילים ליצירות מעומק נשמתו (עמ' 63).
21 גירסתו נחזתה בעיני מהימנה ואותנטית. היא לא נסתרה במאום, ואיני מוצא סיבה מדוע
22 להימנע מאימוצה.
- 23 נוכח האמור, אני מוצא שהתובע הרים את נטל הראיה המוטל עליו להוכיח שהינו יוצר
24 היצירות, ובהתאם להוראת סעיף 33(א) לחוק זכות יוצרים הוא בעלי היצירות.

עילת התביעה בלשון הרע

25 21. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע קובע:

26 "לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

27 (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או

28 ללעג מצדו;

29 (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;

בית משפט השלום בראשון לציון
כב' השופט רפי ארניה

ת"א 2753-11-20 זיגמן נ' לוי ואח'

תיק חיצוני: קיים תיק עזר לשופט

1 **(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת,**
2 **בעסקו, במשלח ידו או במקצועו;**

3 **(4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו,**
4 **נטייתו המינית או מוגבלותו;..."**

5 **בסעיף זה –**

6 **"אדם" – יחיד או תאגיד;..."**

7 .22 הוראת סעיף 1 לחוק אינה דורשת גרימת פגיעה בפועל בשמו הטוב של אדם כתוצאה
8 מהפרסום. די בכך שהפרסום עלול לגרום לפגיעה כזו.

9 בהתאם לפסיקה, בבואנו לבחון אם ביטוי מסוים מהווה לשון הרע, יש להתחשב באופן שבו
10 הביטוי נתפס בעיני האדם הסביר. מבחן זה הוא מבחן אובייקטיבי המתמקד בשאלה כיצד
11 אדם סביר ורגיל היה מבין את הפרסום. בהתאם לכך, אין חשיבות לכוונת המפרסם או
12 לדרך שבה הובן הפרסום על-ידי הנפגע (ע"א 1104/00 אפל נ' חסון, פ"ד נו (2) 607 (2002))
13 אלא נבחנת ההשפעה שיש לאמירות על ההערכה לה זוכה האדם בעיני הציבור (ע"א 334/89
14 מיכאלי נ' אלמוג, פ"ד מו (5) 555 (1992)).

15 .23 בפרשת רע"א 7943/01 נור נ' יערי (2001), בעמ' 570 נקבע כי:

16 **"עת באים לבחון מה משמעותם של דברים בעיני הקורא הסביר**
17 **הרגיל אין בדרך כלל חשיבות מה היתה כוונתו של המפרסם, היינו**
18 **בכפיפות לאמור בסעיף 16(ב) לחור, הרי שאלה זו בלתי רלוונטית**
19 **לחלוטין....כן אין להביא ראיות בקשר לשאלה מה המשמעות שאותה**
20 **ייחס קורא רגיל או סוג קוראים זה או אחר לפרסום ואין צורך**
21 **בשמיעת עדויות ביחס לשאלה כיצד הובנו דברי הפרסום, אלא בית-**
22 **המשפט הוא שישקול את הדבר.**

23 **אכן, השאלה האם התקיימה הגדרת היסוד "לשון הרע" הקבועה**
24 **בסעיף 1 לחוק, איננה שאלה עובדתית המצריכה שמיעת ראיות.**
25 **בית-המשפט, בקוראו את הפרסום, בוחן את השאלה האם בפרסום**
26 **קיים הפוטנציאל האובייקטיבי להשפיל או לבזות את הנפגע."**

27 .24 משמעות הפרסום נבחנת לא רק על סמך המילים המדויקות שבהן השתמש המפרסם, אלא
28 גם אל מול הנסיבות החיצוניות הסובבות את הפרסום (ע"א 723/74 הוצאת עיתון הארץ
29 בע"מ נ' חברת החשמל לישראל בע"מ, פ"ד לא (2) 281 (1977). בעניין זה ר' הדברים שנאמרו
30 בע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ נ' הרציקוביץ פ"ד נח (3) 554 (2004),:

31 **"בעת ניתוח פרסום יש לעמוד, כשלב ראשון, על מובנו של הביטוי; על**
32 **המשמעות הטמונה בו. יש לשלוף מתוך הביטוי את פרשנותו הסבירה**

בית משפט השלום בראשון לציון כב' השופט רפי ארניה

ת"א 2753-11-20 זיגמן נ' לוי ואח'

תיק חיצוני: קיים תיק עזר לשופט

- 1 ולברר אם מדובר בביטוי הגורם להשפלת אדם פלוני בעיני האדם
2 הסביר... יש לייחס לביטוי את המשמעות הסבירה של המילים לפי
3 הקשרן תוך התחשבות באופייה של הסוגה ובהתאם לתפיסות
4 מקובלות של האדם הסביר. עם זאת כאשר בית-המשפט נתקל בקושי
5 פרשני, עליו להעדיף את הפרשנות שלפיה הביטוי איננו לשון הרע."
6 הנה כי כן, השאלה היא כיצד ניתן להבין את דברי הנתבע מושא הפרסום. 25
7 סבורני, כי אדם סביר השומע את הפרסום מבין אותו כאילו התובע למעשה גנב את יצירותיו
8 של הנתבע, וייחסן לעצמו שלא כדין, תוך שהוא מנצל את תמימותו של הנתבע ואת העובדה
9 כי אינו מכיר את המוסדות המקובלים בעולם המוסיקה בישראל. היא מקטינה את דימויו
10 של התובע בעיני הבריות ומציגה אותו כמי שאינו מסוגל ליצור בעצמו, ועל כן הוא רושם
11 יצירות של אחרים על שמו. תשומת הלב ממוקדת בכך, שדברי הנתבע אינם מתייחסים רק
12 ליצירה "לנצח לאהוב" שאותה הוא מבצע יחד עם מר לוי במופע. הנתבע טוען בריש גלי שכל
13 היצירות של התובע שהוא מבצע - הן יצירותיו שלו, ואולם התובע הקדים אותו ורשם אותו
14 על שמו באקו"ם תוך שהוא זוכה בתמלוגים הנובעים מכך ("לא ידעתי שיש בזה פרנוסה",
15 כדבריו).
16 בעיני, זו האשמה חמורה ואמירה קשה. 26
17 התובע הוכיח כי הינו מחברן של יצירות רבות בזמר המזרחי (הוכח שעל שמו של התובע
18 רשומים באקו"ם לא פחות מ- 575 יצירות) ומן הסתם הדבר הופך אותו לדמות מוכרת
19 בעולם זה. האשמתו קבל עם ועדה בגניבת יצירה, ובוודאי גניבת כל היצירות שהנתבע מבצע,
20 במופע מוסיקלי פומבי הנגיש לכל באמצעות המרשתת, בתקופה שבה, עקב מגיפת הקורונה,
21 ההופעות החיות פסקו ועל כן ההנחה היא שצריכת מוסיקה חיה באמצעות המרשתת
22 התגברה, בגניבת יצירה - עלולה לפגוע בדימויו, במעמדו, בכבודו, בפרנסתו ועלולה לבזות
23 אותו. המדובר בהטלת דופי בעמית למקצוע בעל שם, ללא כל תשתית עובדתית התומכת
24 בכך.
25 אשר על כן, סבורני כי הפרסום עולה כדי "לשון הרע".
26 משנמצא בחלק העובדתי לעיל, כי התובע הוכיח שהינו הבעלים של היצירות, הרי גם הגנת
27 אמת הפרסום, שהיא טענת ההגנה היחידה שהעלה הנתבע, אינה עומדת לצידו.
28 על כן, התוצאה היא שהתובע הוכיח את תביעתו בעילת לשון הרע.
29
30
31
32

בית משפט השלום בראשון לציון כב' השופט רפי ארניה

ת"א 2753-11-20 זיגמן נ' לוי ואח'

תיק חיצוני: קיים תיק עזר לשופט

עילת הזכות המוסרית

- 1
- 2 27. סעיף 45 לחוק זכות יוצרים מקנה ליוצר יצירה ספרותית זכות מוסרית ביצירה.
- 3 סעיף 46 לחוק הנ"ל קובע כי:
- 4 "זכות מוסרית ביחס ליצירה היא זכות היוצר –
- 5 (1) כי שמו ייקרא על יצירתו בהיקף ובמידה הראויים בנסיבות
- 6 העניין;
- 7 (2) כי לא יוטל פגם ביצירתו ולא ייעשה בה סילוף או שינוי צורה
- 8 אחר, וכן כי לא תיעשה פעולה פוגענית ביחס לאותה יצירה,
- 9 והכל אם יש באילו מהם כדי לפגוע בכבודו או בשמו של
- 10 היוצר."
- 11 28. אין חולק בענייננו, כי היצירה הינה יצירה ספרותית אשר קיימת בה זכות מוסרית. אך מה
- 12 צריך להיות הביטוי של הזכות המוסרית במקרים של הופעות חיות, כגון המופע קא עסקינן?
- 13 ט' גרינמן בספרו "זכויות יוצרים", כרך א', עמ' 1062-1063 (מהדורה שלישית – 2021)
- 14 מתייחס לסוגיה זו ואומר את הדברים הבאים:
- 15 "לאור תכליתו של סעיף 46(1), ראוי לפרש את החובה לציין את שמו
- 16 של היוצר "על יצירתו" כחלה גם על ביצוע פומבי או שידור של
- 17 היצירה...אכן, גם אצלנו הכירה הפסיקה לא אחת בחובה לציין את
- 18 שמו של היוצר גם בעת ביצועים חיים. במקרה אחד נקבע כי הופרה
- 19 זכותו המוסרית של מעבד יצירה מוסיקלית מכיוון ששמו לא אוזכר
- 20 בהזמנה לקונצרט או בדברי ההסבר שנאמרו לפניו ובמהלכו. יש להניח
- 21 שבאירוע כזה, אם צוין השם בתכנייה הכתובה המחולקת לצופים די
- 22 בכך לעניין זה ואין צורך להקריא את שמו. ציון כתוב יספיק גם בעת
- 23 שידור יצירה בטלוויזיה. **כאשר ציון בכתב אינו אפשרי, כגון בעת**
- 24 **ביצוע ספונטני של יצירה מוזיקלית במהלך הופעה, או כאשר אין**
- 25 **מחולקת תכנייה, יש להניח שציון בעל פה יספיק"**
- 26 (הדגשה שלי – ר.א.)
- 27 איני מכריע בשאלה אם בכל הופעה פומבית יש חובה לציין את שמו של היוצר והמעבד,
- 28 שהינה בעיני, שאלה רחבה אשר אינה נדרשת להכרעה כאן. בנסיבות העניין סבורני כי זכותו
- 29 המוסרית של התובע הופרה בכך שלא רק שלא צוין שמו כמחבר היצירה, אלא אוזכר שמו
- 30 של אחר.
- 31
- 32

בית משפט השלום בראשון לציון כב' השופט רפי ארניה

ת"א 2753-11-20 זיגמן נ' לוי ואח'

תיק חיצוני: קיים תיק עזר לשופט

הפיצוי

1
2 29. כידוע חוק איסור לשון הרע קובע פיצוי ללא הוכחת נזק אשר עומד נכון להיום על סך של כ
3 – 75,000 ₪. ואולם, בית המשפט רשאי לסטות מפיצוי זה בהתאם לנסיבות. נסיבה מרכזית
4 לחומרה בהקשר זה הינה בעיני עוצמתו של הפרסום, והעובדה שהמדובר בדברים אשר
5 עלולים לפגוע במעמדו ובכבודו של התובע בקהילת היוצרים אליה הוא שייך.
6 בנוסף, יש לבחון גם את היקף החשיפה של הביטוי.
7 התובע צירף לתצהירו תדפיס מתוך דף הפייסבוק של מר לוי אשר ממנו עולה כי היו למופע
8 785,000 צפיות (נספח 6 לתצהיר התובע).
9 זאת ועוד, בתו של התובע, הגב' זיגמן העידה כי ביום 8.6.2022, המופע הנ"ל בשלמותו עדיין
10 הופיע בדף הפייסבוק של הנתבע. לעומת זאת, מר לוי הסיר את הפרסום מדף הפייסבוק
11 שלו, כלומר קטע מן המופע, אשר נמצא עדיין בדף הפייסבוק שלו, את הפרסום מושא
12 תובענה זו (עמ' 5 ש' 4-27).
13 לראיה צירפה גב' זיגמן לתצהירה תמונת צילום מסך של המופע, הלקוחה מדף הפייסבוק
14 של הנתבע בצירוף עיתון אותו יום.
15 אמנם אלו אינן ראיות קונקלוסיביות, ואולם מנגד, הנתבע לא הביא שום ראיות אשר יסתרו
16 אותן, למרות שהן בהישג ידו.
17 על כן יש לקבוע כי התובע הוכיח את מספר הצפיות במופע בדף הפייסבוק של מר לוי, ואת
18 העובדה שהמופע הופיע במלואו, לפחות עד יוני 2022, בדף הפייסבוק של הנתבע, כולל
19 הפרסום.
20 משכך, הוכח שהמדובר במופע שקיבל תפוצה גבוהה מאוד (כולל הפרסום), ומכאן הצורך
21 בפיצוי על הצד הגבוה.
22 יתירה מכך. גם חוק זכויות יוצרים וגם חוק איסור לשון הרע, מציינים כשיקול להפחתת או
23 הגדלת הפיצוי את האפקט של "מודה ועוזב ירוחם". כלומר נתבע שמכיר בפגיעתו בזכות
24 היוצרים של בעליה או בזכות המוסרית או בפגיעה בשם הטוב של התובע, עשוי ליהנות
25 מהקלה כלשהי בגובה הפיצוי. בענייננו, הנתבע עמד על שלו, לא הסיר את הפרסום מדף
26 הפייסבוק שלו, המשיך להתעקש על טענתו לבעלות ביצירות, ובכך העצים את הפגיעה
27 בתובע. מאידך, אני לוקח בחשבון את העובדה שהמדובר בקטע קצר בן כדקה אחד בלבד,
28 וכי לא היו כל תגובות ביחס אליו.
29 עם זאת, העיקר בעיני הוא עוצמת הדברים הנטענים בפרסום, בשים לב למעמדו של התובע
30 בתחום העיסוק הרלוונטי, והיקף החשיפה לפרסום.
31 נוכח האמור איני רואה כל סיבה מדוע יש להימנע מלפצות את התובע בפיצוי על הצד הגבוה,
32 בסך של 60,000 ₪.

בית משפט השלום בראשון לציון כב' השופט רפי ארניה

ת"א 2753-11-20 זיגמן נ' לוי ואח'

תיק חיצוני: קיים תיק עזר לשופט

1 באשר לפיצוי בגין הפרת הזכות המוסרית, הרי שלא ניתן להתעלם מכך שההפרה הינה של
2 שני המבצעים, יחד ולחוד. מעת שמר לוי התפשר עם הנתבע בסכום של 7,000 ₪, הרי מן
3 הראוי שסכום זה ישמש אמת מידה מסויימת, אם כי יש לקחת בחשבון שסכום זה שולם
4 במסגרת הסכם פשרה.
5 לטעמי, הפיצוי הראוי בראש זה הינו בסך של 20,000 ₪ ואולם מאחר והחייב הינו יחד ולחוד
6 עם מר לוי, ומאחר ומר לוי פרע את חלקו, הרי שעל הנתבע לשלם לתובע בראש זה סכום
7 נוסף של 13,000 ₪.
8 אדגיש כי לטעמי, אין המדובר בכפל פיצוי וזאת משום שהאינטרס המוגן בשני החוקים
9 הנ"ל, הינו שונה. בעוד שהאינטרס המוגן בחוק איסור לשון הרע הוא הפגיעה בשמו הטוב
10 של התובע, והמדובר בעילה נזיקית, הרי שהאינטרס המוגן בחוק זכות יוצרים הינו הפגיעה
11 בקניינו של התובע.
12 נוכח כל האמור אני מחייב את הנתבע לשלם לתובע את הסך של 73,000 ₪.
13 כן ישא הנתבע באגרת המשפט, ובנוסף בשכ"ט עו"ד בסך של 25,000 ₪.
14 ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 60 יום.
15 ניתן היום, י"ח שבט תשפ"ד, 28 ינואר 2024, בהעדר הצדדים.
16

רפי ארניה, שופט

17
18

